

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. M.** i **J. K.** skazanych z art. 14 § 1 k.k.
w zw. z art. 283 k.k.,

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2024 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez
udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosków obrońców skazanych w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w Częstochowie z 30 maja 2023 r. sygn. akt VII Ka 289/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z 21 grudnia
2022 r. sygn. akt XVI K 208/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosków i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacjami wyroku wobec ww. skazanych.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z 30 maja 2023 r. sygn. akt VII Ka 289/23 utrzymał w mocy zaskarżony apelacjami obrońców oskarżonych wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z 21 grudnia 2022 r. sygn. akt XVI K 208/22, którym oskarżeni ci zostali uznani za winnych popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i skazani za to – odpowiednio J. K., przy zastosowaniu art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i przyjęciu przypadku mniejszej wagi, na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś M. M., przy zastosowaniu art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i przyjęciu przypadku mniejszej wagi, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie wywiedli obrońcy skazanych. Obrońca M.M. zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu: - rażące naruszenie przepisów prawa materialnego art. 280 § 1 k.k. oraz ewentualnie przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. a także art. 172 k.p.k. w zw. z art. 427 § 3a k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k.

Wobec powyższych zarzutów obrońca skazanego M. M. wniósł o uniewinnienie go ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o wstrzymanie zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec ww. skazanego M. M.

Obrońca skazanego J. K. zarzucił w kasacji następujące naruszenia prawa: - art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 167 k.p.k. w zw. z art. 427 § 3a k.p.k. oraz obrazę prawa materialnego, tj. art. 63 § 2 k.k., a także rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności orzeczonej względem jego mandanta.

Wobec powyższych zarzutów obrońca skazanego J. K. wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi II instancji do ponownego rozpoznania. Ponadto obrońca ten zawarł w kasacji wniosek o wstrzymanie zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec ww. skazanego J. K.

W odpowiedziach prokurator wniósł o uznanie obu kasacji za oczywiście bezzasadne i ich oddalenie na posiedzeniu bez udziału stron.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami orzeczenia wobec ww. skazanych okazały się bezzasadne.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia,

jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje jednak przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając na uwadze zasadę wynikającą z art. 9 k.k.w. niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia, czego natomiast autorzy wniosków w niniejszej sprawie nie wykazali. Sąd Najwyższy zauważył także, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., czynią wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwym, dopiero gdy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz wniosków obrońców o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia wobec obu skazanych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[PGW]

[a!]